

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

॥ श्रीदेहळीशस्तुतिः ॥

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीदेहकीशस्तुतिः ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।

वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

विक्रम्य येन विजितानि जगन्ति भूम्ना
विश्वस्य यं परमकारणमामनन्ति।
विश्राणयन् प्रणयिनां विविधान् पुमर्थान्
गोप्ता स मे भवतु गोपपुराधिराजः ॥ १ ॥

देहव्यधीश्वर तवेदृशमीश्वरत्वं
तुष्टूषतां दिशति गद्गदिकानुबन्धम्।
वाचालयत्यथ च मां क्वचन क्षपायां
क्षान्तेन दान्तकविमुख्यविमर्दनेन ॥ २ ॥

त्वच्चक्रवद्भूतमनेहसि घूर्णमाने
निम्नोन्नतक्रमनिदर्शितनेमिवृत्ताः।
आराध्य गोपनगरे कृपयोदितं त्वां
स्वाराज्यमग्र्यमलमन्त सुरासुरेन्द्राः ॥ ३ ॥

आकल्पपुष्पसुभगोन्नतबाहुशाखः
पादे सदा परिपचेकिमसत्फलस्त्वम्।
पण्णातटस्पृशि मृकण्डुतपोवनेऽस्मिन्
छायानिलीनभुवनोऽसि तमालशाखी ॥ ४ ॥

चक्रस्य दैत्यदनुजादिषु वामभावं
शङ्खस्य चाश्रितजनेष्वपि दक्षिणत्वम्।
व्यक्तं प्रदर्शयसि गोपपुराधिराज
व्यत्यस्य नूनमनयोः करसम्प्रयोगम् ॥ ५ ॥

दीपेन केनचिदशीतरुचा निशीथे
स्नेहोपपन्नपरिशुद्धगुणार्पितेन।
दहावकाशनिबिडं ददृशुर्भवन्तं
स्वाध्याययोगनयनाः शुचयः कवीन्द्राः ॥ ६ ॥

कासारपूर्वकविमुख्यविमर्दजन्मा
पण्णातटेक्षुसुभगस्य रसो बहुस्ते।
त्वत्पादपद्ममधुनि त्वदनन्यभोग्ये
नूनं समाश्रयति नूतनशर्करात्वम् ॥ ७ ॥

वैरोचनेः सदसि वामनभूमिकावान्
विक्रान्तिताण्डवरसेन विजृम्भमाणः।
चक्रे भवान् मकरकुण्डलकर्णपाशः
श्यामैकमेघभरितामिव सप्तलोकीम् ॥ ८ ॥

चित्रं न तत् त्रिषु मितानि पदेषु यत् ते
विश्वान्यमूनि भुवनानि विशङ्कटेषु।
भक्तैः समं क्वचिदसौ भवनैकदेशे
माति स्म मूर्तिरमिता तदिहाद्भुतं नः ॥ ९ ॥

भक्तप्रिय त्वयि तथा परिवर्धमाने
मुक्तावितानविततिस्तव पूर्वमासीत्।
हारावळिः परमथो रशनाकलापः
तारागणस्तदनु मौक्तिकनूपुरश्रीः ॥ १० ॥

मिक्षोचितं प्रकटयन् प्रथमाश्रमं त्वं
कृष्णाजिनं यवनिकां कृतवान् प्रियायाः।
व्यक्ताकृतेस्तव समीक्ष्य भुजान्तरे तां
त्वामेव गोपनगरीश जना विदुस्त्वाम् ॥ ११ ॥

सत्कुर्वतां तव पदं चतुराननत्वं
पादोदकं च शिरसा वहतां शिवत्वम्।

एकत्र विक्रमणकर्मणि तद् द्वयं ते
देहल्यधीश युगपत् प्रथितं पृथिव्याम् ॥ १२ ॥

भक्तोपरोधसह पादसरोजतस्ते
मन्दाकिनी विगळिता मकरन्दधारा।
सद्यस्त्रिवर्गमपवर्गमपि क्षरन्ती
पुण्या बभूव पुरशासनमौळिमाला ॥ १३ ॥

विक्रान्तिकेतुपटिका पदवाहिनी ते
न्यञ्चन्त्युपैति नतजीवित शिंशुमारम्।
औत्तानपादिममृतांशुमशीतमानुं
हेमाचलं पशुपतिं हिमवन्तमुर्वीम् ॥ १४ ॥

वेधःकमण्डलुजलैर्विहितार्चनं ते
पादाम्बुजं प्रतिदिनं प्रतिपद्यमाना।
स्तोत्रप्रिय त्रिपथगादिसरिद्वराणां
पण्णा बभूव भुवने बहुमानपात्रम् ॥ १५ ॥

स्वच्छन्दविक्रमसमुन्नमितादमुष्मात्
स्रोतस्त्रयं यदभवत् तव पाद पद्मात्।
वेताळभूतसरसामपदिश्य वाचं
प्रायेण तत् प्रसवभूमिमवाप भूयः ॥ १६ ॥

क्रीडापरेण भवता विहितोपरोधान्
आराधकाननुपरोधमुदञ्चयिष्यन्।
ताम्रेण पादनखरेण तदाऽण्डमध्ये
घण्टापथं कमपि नूनमवर्तयस्त्वम् ॥ १७ ॥

कामाविलेऽपि करुणार्णवबिन्दुरेकः
क्षिप्तः स्वकेळितरसा तव देहकीश।
तत्सन्ततेरुभयथा विततिं भजन्त्याः
संसारदावदहनं शमयत्यशेषम् ॥ १८ ॥

नीडोदरान्निपतितस्य शुकार्भकस्य
 त्राणेन नाथ विहरन्निव सार्वभौमः।
 आदाय गोपनगराधिपते स्वयं मां
 क्रीडादयाव्यतिकरेण कृतार्थय त्वम् ॥ १९ ॥

लीलाशकुन्तमिव मां स्वपदोपलब्धै
 स्वैरं क्षिपन् दुरितपञ्जरतो गुणस्थम्।
 तत्तादृशं कमपि गोपपुरीविहारिन्
 सन्तोषमुल्लङ्घय सागरसम्भवायाः ॥ २० ॥

वातूलकल्पवृजिनप्रभवैर्मदीयां
 वैयाकुलीं विषयसिन्धुतरङ्गभङ्गैः।
 दासोपमर्दसह दुर्निरसां त्वदन्यैः
 अन्वीक्ष्य गाढमनुकम्पितुमर्हसि त्वम् ॥ २१ ॥

एनस्विनीमिति सदा मयि जायमानां
 देहव्यधीश दृषदोऽपि विलापयन्तीम्।
 नाथे समग्रशकने त्वयि जागरूके
 किं ते सहेत करुणा करुणामवस्थाम् ॥ २२ ॥

आत्मोन्नतिं परनिकर्षमपीह वाञ्छन्
 निम्ने विमोहजलधौ निपतामि भूयः।
 तन्मामुदञ्चय तवोन्नतपाददङ्घ्रं
 देहव्यधीश गुणितेन दयागुणेन ॥ २३ ॥

अक्षीणकल्मषरसोऽपि तवानृशंस्यात्
 लक्ष्मीसमक्षमपि विज्ञपयाम्यभीतः।
 भक्तोपमर्दरसिक स्वयमल्पबुद्धेः
 यन्मन्यसे मम हितं तदुपाददीथाः ॥ २४ ॥

मन्ये दयार्द्रहृदयेन महाधनं मे
 दत्तं त्वयेदमनपायमकिञ्चनत्वम्।

येन स्तनन्धयमिव स्वहितानभिज्ञं
न्यासीकरोषि निजपादसरोरुहे माम् ॥ २५ ॥

दुर्वारतीव्रदुरितप्रतिवावदूकैः
औदार्यवद्विरनघस्मितदर्शनीयैः ।
देहव्यधीश्वर दयाभरितैरपाङ्गैः
वाचं विनाऽपि वदसीव मयि प्रसादम् ॥ २६ ॥

अयमनवमसूक्तैरादिभक्तैर्यथावत्
विशदितनिजतत्त्वो विश्वमव्यादभव्यात् ।
रथचरणनिरूढव्यञ्जनानां जनानां
दुरितमथनलीलादोहळी देहळीशः ॥ २७ ॥

इयमवितथवर्णा वर्णनीयस्वभावात्
विदितनिगमसीम्ना वेङ्कटेशेन गीता ।
भवमरुभुवि तृष्णालोभपर्याकुलानां
दिशतु फलमभीष्टं देहळीशस्तुतिर्नः ॥ २८ ॥

॥ इति श्रीदेहकीशस्तुतिः समाप्ता ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥